

HALOTTAINKRA EMLÉKEZÜNK

WEBER ANTAL (1901–1972)

Társulatunk Várbarlang Bizottságának hosszú időn át egyik legaktívabb tagja, a legidősebb várbarlangi idegenvezetők egyike, Weber Antal ny. gépészmérnök 1972. szeptember 9-én, 71 éves korában elhunyt.

Társulatunk tagjai sorába a Várbarlang iránti szerelme vezette. Soha nem tudott betelni a titokzatos labirintusrendszer természeti szépségeivel és történelmi hangulatával. Éveken át járta a barlangot és a Várbarlang Bizottságban szívesen vállalt minden munkát: szerelőkkel tárgyalt, takarított, ügyelt vagy idegeneket vezetett, mindig ott állt helyt, ahol éppen szükség volt rá. Legszívesebben vezetett, és akkor lelkesen magyarázta az érdeklődőknek a bar-

lang szépségét, természeti és történelmi látnivalóit.

Évek múltával egyre erőtlenebb lett, utóbb már csak feleségét kísérte rendszeresen a Várbarlangba. Aztán kórházba került, és most már hiába várjuk, hogy „Szisi bácsi” derűs nyugalmával újból közzénk jöjjön segíteni.

Elment és nem jön soha többé. De keze munkájának nyomát megőrzi a Várbarlang rendbe hozott kútjai és a látnivalókat megvilágító reflektorok fénye; mindig tevékeny, mosolygó lényét pedig barátainak, várbarlangi munkatársainak emlékezete őrzi maradandóan.

D. Gy.

SZABÓ LÁSZLÓ (1951–1972)

A nyári táborokat követő első túrán történt a megdöbbentő szerencsétlenség. Az Oszoly szikláinak megközelítése közben megcsúszott és lezuhant. Több

bé már nem tért magához. Előzőleg még részt vett a Nagyoldali-zsomboly bontásában és a kolozsvári csoport által a Fehérkövek alatt szervezett táborban.

Szabó László több mint öt éve, gimnazista diákként kapcsolódott be a VITUKI barlangkutató csoportjának munkájába. Rövid időn belül átvette a csoport gazdasági ügyintézését, s ezen keresztül bekapcsolódott a Magyar Karszt- és Barlangkutató Társulat adminisztratív tevékenységébe is. Bármilyen feladatot kapott, soha nem háritotta el, mindig készen állt a segítségre.

Két éve a Budapesti Műszaki Egyetem gépészmérnöki karának hallgatója lett, de a tanulás mellett is jutott arra ideje, hogy aktívan részt vegyen a csoport vezetésében és a Társulat munkájában.

S bár hihetetlenül hangzik, mégis tudjuk: soha többé nem lép be az ajtón mosolyogva, jókedvűen, s hiába várjuk, de arcát, emberségét és egész lényét soha nem felejjük el.

A VITUKI barlangkutatói

SZABÓ LÁSZLÓNÉ TARNAY ILONA (1936–1972)

A Fővárosi Tanács SK (VTSK), a mai B.S.E. barlangkutató csoport munkájába a hatvanas évek elején kapcsolódott be Tarnay Ilona, és rövidesen a csoport leglelkesebb, legaktívabb tagjai közé számított. Több mint tíz esztendőn át részt vett a csoport minden munkájában, de különösen a Bátoribarlangi feltárásokon dolgozott sokat.

Utóbb házassága révén még szorosabban kötődött a csoporthoz és a barlangkutatáshoz.

Szép és eredményes kutatómunkák közben, egy gyönyörű nyári tanulmányút után, 1972. szeptember 13-án hirtelen ragadta el a halál a lelkes barlangkutatót és fiatal édesanyát.

Emlékét nemcsak kisgyermekei és családja, de csoporttársai, a magyar barlangkutatók népes családja is megőrzi.

D. Gy.

SZABÓ LÁSZLÓ (1946–1972)

Egy évtizednél is régebben kapcsolódott be a barlangkutatásba a Fővárosi Tanács, a VTSK barlangkutató csoportjának kollektívájába.

Különösen a Bátoribarlang feltárási munkáin dolgozott sokat, előbb mint a kutatás közkatonája, később a munkákegyik vezetőjeként, mindig lelkesen, időt és fáradságot nem kímélve. Része volt abban, hogy az addig csak egy bibliafordító szerzetes remetelakának tartott üregről kiderült: már az őskor embere is mellette tanyázott. A barlangból bronzkori és magyar középkori leletek kerültek elő, s a nyomok arra mutattak, hogy a középkorban vasércbányászat is folyt az üreg mélyén.

Szabó László részt vett az Aggteleki-karsztvidéken folyó kutatásokban, munkálkodott csoportjával a Remete-szurdok üregeiben, és segített a budaszentlőrinci pálos kolostorromok pincéinek feltárá-sában.

Mint barlangi mentőszolgálatos is becsülettel helyt állt. Halála előtt néhány hónappal két ízben is mentést vezetett: társaival összefogva három súlyosan sérült embert mentett ki a Hétylök-zsomboly, illetve a Róka-hegyi-barlang szakadéka mélyéről.

A nyár végén súlyos csapás érte. — Felesége és barlangkutató társa: Tarnay Ilona néhány napos betegség után hirtelen meghalt. Röviddel utóbb ő maga is súlyos betegen hosszú hetekre kórházba került. Onnan az elárvult otthonba hazatérve össze-roppant és megvált az életől.

Szabó Laci eltávozott közülünk, de fáradhatatlan, lelkes munkatársunkat nem felejtjük el, emléke élni fog a magyar barlangkutatók megőrző emlékezetében.

D. Gy.